

گزینه ۳

۱

در بیت گزینهٔ "۳" عبارت "دیده‌ام" یعنی "دیدهٔ من" که مشخصاً فعل نیست.

گزینه ۲

۲

متن صورت سؤال، دو نادرستی دارد. یکی آنکه ابوریحان که مدتی در دربار قابوس بن وشمگیر زندگی کرده بود، کتاب "آثارالباقیه" را به نام آن پادشاه تألیف کرد. همچنین وی در حملات محمود غزنوی به هندوستان همراه او بود.

گزینه ۴

۳

واژهٔ "جاهل" در گزینهٔ "۴" نادرست نوشته شده است.

گزینه ۱

۴

واژه‌هایی که در گزینه‌ها نادرست نوشته شده عبارت است از "فقیه"، "محضر"، "جاهل" و "بستر".

گزینه ۴

۵

متن صورت سؤال، معرّف خواجه نصیرالدین توسی است و "اخلاق ناصری" از کتاب‌های اوست.

گزینه ۳

۶

"گیرند" فعل "سوم‌شخص" است و "بریم" فعل "اول‌شخص".

گزینه ۴

۷

فراست: هوشمندی، زیرکی باطنی

گزینه ۲

۸

در مصراع نخست بیت گزینهٔ "۲" می‌خوانیم: "اگر بر دل تنگم کوهی هم بگذاری، به اندازهٔ کاهی است." دقت کنید "بُود" فعل مضارع اخباری است و به معنای "است". دیگر افعال مشخص شده همگی ماضی ساده است.

بیت صورت سؤال می‌گوید اگر می‌خواهی که نامت جاودان باشد، نام نیک بزرگان را نهان مکن. بیت گزینه ۲ نیز می‌گوید اهل خرد، کسی را که نام بزرگان را به زشتی می‌برد، بزرگ نمی‌خوانند. واضح است که این دو بیت در بیان لزوم احترام به نام بزرگان، قرابت معنایی دارند.

در مصراع نخست بیت گزینه ۴ فعل "خواهی کشید" آمده است که به آینده مربوط است، حال آنکه در انتهای مصراع نخست سایر ابیات، فعل "کشید"، فعلی از زمان ماضی ساده است.

دقت کنید بیت گزینه ۳ فعلی به زمان ماضی نقلی ندارد. در این بیت افعال "برد" و "هستم" (به شکل مخفف "ام") به کار رفته است که اولی ماضی ساده و دومی مضارع اخباری است.

افعال ماضی نقلی در سایر گزینه‌ها:

گزینه ۱: "فتاده‌ام"

گزینه ۲: "زاده‌ام"

گزینه ۴: "رسیده‌ام، کشیده‌ام، گرفته‌ام"

دقت کنید "پای طلب" در بیت گزینه ۱ اضافه تشبیهی نیست. در سایر گزینه‌ها:
گزینه ۲: "باز" در معنای "نوعی پرنده" با "باز" به معنای "گشوده" جناس دارد.
گزینه ۳: بیت برای "سنبل" و "ترگس" شخصیت انسانی در نظر گرفته است.
گزینه ۴: "خبردار" و "بی‌خبر" باهم در تضاد هستند.

در مصراع "از تیغ بلا هرکه بود روی بتابد"، "بود" در معنای "باشد" آمده است: "هرکسی باشد، از تیغ بلا روی می‌چرخاند". در مصراع‌های "گمان مبر که بود حاجت زبان ما را" و "چو روی دوست بود گو بهار و لاله مروی" هم "بود" در معنای "هست" و "باشد" آمده است: "گمان مبر که ما حاجت به زبان داریم" و "وقتی روی دوست هست، بگذار بهار و لاله مروید". اما در مصراع "یاد باد آن‌که به روی تو نظر بود مرا"، "بود" فعل ماضی ساده است: "یاد باد آن زمانی که به روی تو نظرم بود، به روی تو نظر داشتم."

در جمله‌های "نامت جاودان بود" و "نام نیک بزرگان را نهان مکن"، در جمله نخست "جاودان" مسند است و در جمله دوم "نام" مفعول.

به جز بیت گزینه ۴ که می‌گوید اگر نادانی با علم قهر کند، ارزش علم کم نمی‌شود، همه ابیات با عبارت صورت سؤال قرابت معنایی دارند، در بیان این معنا که انسان باید در تمام طول عمر خود به دنبال کسب علم باشد.

در ابیات گزینه‌ها، "ندیده‌ای"، "نخوانده‌ای"، "ببریده‌ام" و "شنیده‌ام" افعال ماضی نقلی است. در بیت گزینه "۳" دقت کنید " دیده‌ام؛ یعنی "چشمم": "سوز دلم بر طبیب پوشیده ماند و اگر نه اشک چشم پنهان نبود."

به جز "برقصید"، همه افعال مشخص شده سوم شخص مفرد است. با توجه به مفهوم جمله‌ها، "برقصید" دوم شخص جمع است.

عبارت "آوازه من ز عرش بگذشت" در گزینه "۲" یعنی من بسیار مشهور و بلندآوازه‌ام. چنین چیزی در سایر گزینه‌ها دیده نمی‌شود.